YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2001 *

Asiassa C-97/00,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään M. Nolin, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja S. Pailler, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivien 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 93/37/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/52/EY (EYVL L 328, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ilmoittanut kyseisen direktiivin kaikkien säännösten noudatta-

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

misen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä sen noudattamiseksi,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward ja S. von Bahr (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.12.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.3.2000 ja jossa yhteisöjen tuo-

mioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivien 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 93/37/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/52/EY (EYVL L 328, s. 1; jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ilmoittanut kyseisen direktiivin kaikkien säännösten noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä sen noudattamiseksi.

2 Direktiivin 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 13.10.1998 ja että niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Koska komissio ei ollut saanut Ranskan hallitukselta mitään ilmoitusta direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä eikä sillä ollut tiedossaan mitään muutakaan seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut päätellä Ranskan tasavallan antaneet tältä osin tarpeelliset säännökset, se kehotti 18.12.1998 päivätyllä virallisella huomautuksella tätä jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa asiasta kahden kuukauden määräajassa.

4 Ranskan viranomaiset eivät vastanneet tähän viralliseen huomautukseen. Näin ollen komissio lähetti 3.9.1999 Ranskan tasavallalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiantamisesta.

5 Ranskan viranomaiset ilmoittivat 6.1.2000 päivätyllä kirjeellä komissiolle, että direktiivin täytäntöönpanemista koskevan asetuksen antamismenettely oli vireillä ja että tämä asetusehdotus saatettaisiin piakkoin Ranskan Conseil d'État'n käsiteltäväksi. Lisäksi ne ilmoittivat myös, että direktiivi oli jo osittain pantu täytäntöön Ranskan oikeudessa talous-, valtiovarain- ja teollisuusministeriön 22.4.1998 antamalla asetuksella, jonka nimi on arrêté fixant les seuils à partir desquels les avis de marchés doivent être publiés au Journal officiel des Communautés européennes (asetus niiden kynnysarvojen vahvistamisesta, joista alkaen hankintaa koskevat ilmoitukset on julkaistava *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*).

6 Komissio ei saanut mitään tietoa, että edellä mainittu asetusehdotus olisi annettu, joten se nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

7 Kanteeseen antamassaan vastineessa Ranskan hallitus ei kiistä väitettä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä. Se pyytää kuitenkin, että yhteisöjen tuomioistuin toteaisi direktiivin täytäntöönpanomenettelyn olevan päättymäisillään.

8 Tältä osin Ranskan hallitus huomauttaa, että direktiivi on jo osittain pantu täytäntöön tämän tuomion 5 kohdassa mainitulla 22.4.1998 annetulla asetuksella. Toiseksi se toteaa, että asetusehdotus on paraikaa eri ministeriöiden tutkittavana ja että se saatetaan aivan lähitulevaisuudessa Conseil d'État'n käsiteltäväksi.

9 On syytä todeta, että EY 10 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- tai erityistoimenpiteet, joilla pystytään varmistamaan

perustamissopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttäminen. Näihin säädöksiin kuuluvat direktiivit, jotka EY 249 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti velvoittavat saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu. Tämä velvoite merkitsee niiden jäsenvaltioiden osalta, joille direktiivi on osoitettu, velvoitetta toteuttaa osana kansallista oikeusjärjestystä ja direktiivissä asetettujen tavoitteiden mukaisesti kaikki direktiivin täyden vaikutuksen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet (ks. asia C-336/97, komissio v. Italia, tuomio 17.6.1999, Kok. 1999, s. I-3771, 19 kohta).

10 Esillä olevassa asiassa direktiiviä ei ole kokonaisuudessaan pantu täytäntöön direktiivissä säädetyssä määräajassa, joten komission nostamaa kannetta on pidettävä perusteltuna.

11 Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

12 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Ranskan tasavalta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Ranskan tasavalta ei ole noudattanut julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivien 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 93/37/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/52/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

La Pergola Edward von Bahr

Julistettiin Luxemburgissa 8 päivänä maaliskuuta 2001.

R. Grass
kirjaaja

A. La Pergola
neljännen jaoston puheenjohtaja